

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE št. 74/16
Luxembourg, 13. julij 2016

Sklepni predlogi generalne pravobranilke v zadevi C-188/15
Bougnaoui in ADDH/Micropole SA

Generalna pravobranilka Sharpston meni, da politika podjetja, ki od zaposlenega zahteva, da odstrani muslimansko naglavno ruto, kadar je v stiku s strankami, pomeni nezakonito neposredno diskriminacijo

Popolnoma nevtralen kodeks oblačenja prav tako lahko pomeni neposredno diskriminacijo, ki je upravičena, le če je sorazmerna z uresničevanjem legitimnega cilja, vključno z interesi poslovanja delodajalca

Asma Bougnaoui je muslimanka, ki je bila zaposlena kot projektna inženirka v družbi Micropole SA, družbi za svetovanje na področju informacijske tehnologije. Pogodbo o zaposlitvi je sklenila 15. julija 2008. V času zaposlitve je občasno nosila muslimansko naglavno ruto, ki je pokrivala njeno glavo, obraz pa je ostal odkrit.

V okviru delovnih nalog se je morala A. Bougnaoui srečevati s strankami družbe Micropole v njihovih poslovnih prostorih. Na podlagi pritožbe ene od teh strank, da je naglavna ruta A. Bougnaoui „osramotila“ njene zaposlene in prošnje, naj „prihodnjič ne nosi pokrivala“, je bila pozvana, naj potrdi, da bo ob prihodnjem obisku upoštevala to prošnjo. Tega ni storila in je bila 22. junija 2009 odpuščena. Družba Micropole je ugotovila, da ji je njena zavrnitev odstranitve šala, onemogočala opravljanje nalog za podjetje. A. Bougnaoui je zato odpoved delovnega razmerja izpodbijala pred francoskimi sodišči.

Francosko kasacijsko sodišče, pred katerim teče postopek, je Sodišče EU vprašalo, ali je mogoče zahtevo, da se muslimanske naglavne rute ne sme nositi v času opravljanja storitev svetovanja strankam na področju informacijske tehnologije, šteti za „bistveno in odločilno poklicno zahtevo“ in zato ne spada na področje prepovedi diskriminacije zaradi vere ali prepričanja iz Direktive 2000/78.¹

V današnjih sklepnih predlogih generalna pravobranilka Sharpston opozarja na velike razlike med pravnimi sistemi držav članic glede nošenja verske oprave in verskih simbolov na delovnem mestu. To velja zlasti glede zaposlenih v javnem sektorju. Ker pa se obravnavana zadeva nanaša na zaposlitev v zasebnem sektorju, se generalna pravobranilka omejuje zgolj na to področje. Meni, da svoboda izražanja vere ali prepričanja spada na področje Direktive, saj je sestavni del verske svobode. A. Bougnaoui je bila manj ugodno obravnavana zaradi njene vere, saj projektni inženir, ki se ne bi odločil izražati njegovega ali njenega verskega prepričanja, ne bi bil odpuščen. Generalna pravobranilka zato meni, da **odpoved delovnega razmerja A. Bougnaoui pomeni neposredno diskriminacijo zaradi vere ali prepričanja**. Odpoved bi bila zakonita, samo če bi se uporabilo eno od odstopanj, določenih v direktivi.

Direktiva določa, da v nekaterih okoliščinah različno obravnavanje, ki bi sicer pomenilo diskriminacijo, ne spada na njeno področje, če to razlikovanje temelji na značilnosti, ki pomeni „poklicno zahtevo“. Generalna pravobranilka meni, da je treba to odstopanje razlagati ozko. Zahteva mora biti „bistvena in odločilna“, sorazmerna z legitimnim ciljem, ki mu sledi.

¹ Direktiva Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 79).

Generalna pravobranilka meni, da odstopanja v obravnavani zadevi ni mogoče uporabiti. Zlasti zato, ker **nikakor ni mogoče ugotoviti, da A. Bougnaoui ni bila sposobna opravljati dela kot projektna inženirka, ker je nosila muslimansko naglavno ruto. Dopis družbe Micropole o prenehanju delovnega razmerja se je namreč izrecno nanašal na njene poklicne sposobnosti.** Čeprav je svoboda podjetništva splošno načelo prava EU, je med drugim omejeno s potrebo po zaščiti pravic in svoboščin drugih. Neposredne diskriminacije ni mogoče upravičiti na podlagi morebitne finančne izgube, ki bi jo delodajalec lahko utrpel.

Generalna pravobranilka nato obravnava druga mogoča odstopanja na področju neposredne diskriminacije in ugotavlja, da nobene od teh ni mogoče uporabiti v obravnavani zadevi.

Prvič, generalna pravobranilka zavrača idejo, da bi bila prepoved nošenja verskih oblačil zaposlenih, kadar so v stiku s strankami njihovega podjetja, nujna za zaščito posameznikovih pravic in svoboščin, potrebnih za delovanje demokratične družbe. Vsekakor v obravnavani zadevi nič ne nakazuje na to, da bi v upoštevni nacionalni zakonodaji obstajal ukrep, sprejet za uveljavitev tega odstopanja.

Drugič, odstopanje, ki velja za „poklicno delo v cerkvah in drugih javnih ali zasebnih organizacijah, katerih etika temelji na veri ali prepričanju“, se glede na naravo dejavnosti družbe Micropole ne more uporabiti.

Generalna pravobranilka tako ugotavlja, da je odpoved delovnega razmerja A. Bougnaoui pomenila neposredno diskriminacijo, za katero se ne uporablja nobeno odstopanje iz Direktive.

Nazadnje, generalna pravobranilka na kratko obravnava pravni položaj, če bi se ugotovilo, da je v obravnavani zadevi šlo za posredno diskriminacijo, bodisi, da se Sodišče ob izreku sodbe ne bi strinjalo z njenim predlogom, bodisi, da bi se pri nacionalnem sodišču naknadno predložila nova dejstva. Generalna pravobranilka meni, **da lahko zaradi politike podjetja, ki zahteva popolnoma nevtralen kodeks oblačenja, pride do posredne diskriminacije. Taka politika je lahko upravičena, če sledi legitimnemu cilju in je sorazmerna.** Nevtralen kodeks oblačenja je lahko v poslovnem interesu delodajalca in tako pomeni legitimen cilj. Vendar generalna pravobranilka opozarja, da je v obravnavani zadevi prepoved družbe Micropole težko šteti za sorazmerno. To pa je nazadnje vprašanje za nacionalno sodišče.

OBVESTILO: Sklepni predlogi generalnega pravobranilca za Sodišče niso zavezujoči. Naloga generalnih pravobranilcev je, da Sodišču popolnoma neodvisno predlagajo pravno rešitev zadeve, ki jo obravnavajo. Sodniki Sodišča zdaj začenjajo posvetovanje o zadevi. Sodba bo razglašena pozneje.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sklepa je objavljeno na spletni strani CURIA na dan predstavitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 43032793

Posnetki predstavitve sklepnih predlogov so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 22964106.